

tale til Statskassen til Afholdelse af de Udgifter, der er blevet nødvendige som Følge af Krigen, Udgifter til Fordel for dem, der er blevet vanskeligere stillet under Krigen.

Det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen) nævnte som Eksempel, at Brødpriiserne kunde nedsættes til 70 Øre. Ja, i adskillige Byer er Brødpriiserne allerede ved kommunal Foranstaltning, et enkelt Sted vistnok ogsaa ved amtskommunal Foranstaltning, nedsat til et Beløb af 70 Øre, vel ogsaa nogle Steder til en lavere Pris. I den Kommune, hvor jeg bor, er Brødpriisen ved kommunal Foranstaltning nedsat til ca. 70 Øre og har været det saa at sige under hele Krigen. Ved den sidst vedtagne Kornlov er det, som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem, vedtaget, at Brødpriiserne fra 1. Oktober skal falde med 15 à 16 Øre pr. 4 kg. Det skulde glæde mig, om man kunde komme yderligere ned med Brødpriiserne, ligesom jeg ogsaa særdeles gerne saa, at man kom længere ned med Smørprisen, ned under den Pris, der nu er fastsat, 1 Kr. 60 Øre pr. Halvkilo; men under Forhandlingerne om Smørloven — om jeg maa kalde Loven saaledes — var det ikke muligt at komme længere ned, det kostede endogsaa betydelig Anstrengelse at naa saa langt ned. Men der er ogsaa andre Varer, hvis Pris bør nedsættes for hele Befolkningen. Jeg nævner saaledes Kød. I Øjeblikket er Kødpriserne saa fænomenalt høje, at det for en meget stor Del af Befolkningen er praktisk talt umuligt at købe Kød. Kartoffelpriiserne bør ogsaa være lavere for hele Befolkningen, end de vil være, hvis der ingen Prisregulering finder Sted. Brændselspriserne bør være betydeligt lavere, og Klædevarerne, de allernødvendigste Klædevarer, er jo efterhaanden steget til saadanne Priser, at det faktisk er uoverkommeligt for Folk med smaa Indtægter at skaffe sig Erstatning for de Klæder, de efterhaanden slider op. Priserne paa alle disse Varer bør nedsættes ved Statens Foranstaltning, saaledes at de bliver overkommelige for Befolkningen, ikke blot for en ringe Del, men for hele den store Middelstand og for den Del af Arbejderklassen, som man vel ikke henregner til Middelstanden, men som dog er saa meget bedre stillet end de allervanskeligst stillede, at de ikke kan komme ind under de kommunale Dyrtidsforanstaltninger, som bliver tilbage, efter at man er gaaet ind paa det Princip, som det ærede Medlem fra Sorø skitserede.

Men, som sagt, jeg hilser med Glæde, at Venstre nu har faaet den Opfattelse, at det af os for længe siden hævdede Princip har været det rigtige, og at man bør søge at forme den kommende Dyrtidslov saaledes, at dette Princip bliver fremherskende. Det glæder mig, at Venstre har faaet denne Opfattelse, og jeg kan tilsige det ærede Medlem (Martin Hansen) Socialdemokratiets allermost velvillige Medvirkning til, at vi naar det bedst mulige Resultat paa dette Omraade.

Med disse Ord kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Det bliver formentlig henvist til et Udvalg, og det er mit Haab, at dette Udvalg maa tilendebringe sit Arbejde hurtigt og naa til et Resultat, der svarer til de Forventninger, som sikkert en meget stor Del af Befolkningen efter de Udtalelser, der her er faldet, stiller til Rigsdagen; jeg haaber, at Forventningerne ikke maa blive skuffet, men at man vil faa en Dyrtidslov, som er bedre end de Dyrtidslove, vi hidtil har haft.

Kristiansen: Jeg skal ikke komme ind paa en historisk Udredning af Dyrtidslovgivningens hidtidige Forløb; det vilde være overflødigt ved denne Lejlighed, da denne Lovgivning jo er saa kendt af Tingets Medlemmer. Der vil sikkert i Rigsdagen være fuld Enighed om det nødvendige i at fortsætte med de nu gennem 3—4 Aar praktiserede kommunale Dyrtidsforanstaltninger. Der har for øvrigt ogsaa altid paa Rigsdagen været Enighed om, at det var nødvendigt at gennemføre saadanne kommunale Dyrtidsforanstaltninger — Striden stod, som nævnt af en foregaaende Taler, ikke saa meget om Maalet som om Midlerne og Maaden —, og ude i Befolkningen er der sikkert i lige saa udstrakt Grad en Forstaaelse af, at Dyrtidslovgivningen maa fortsættes. Dernæst turde det ogsaa være en udbredt Mening navnlig ude i Befolkningen og i de Kommunalbestyrelser, som paa Indenrigsministeriets Foranledning har udtalt sig om dette Spørgsmaal, og som har haft med Dyrtidslovens Gennemførelse i Praksis at gøre, at Dyrtidslovgivningen ikke bør forringes. Samtlige de Kommunalbestyrelser, som har udtalt sig herom, har netop fremhævet Nødvendigheden af Dyrtidslovgivningens Fortsættelse og udtalt Ønsket om, at Dyrtidsloven ikke blev forringet.

Den ærede Ordfører for Venstre (Martin Hansen) fremsatte den Udtalelse, at det gjaldt om ved Fortsættelsen af Dyr-